

श्यामाम्बरम् वर्षसूचकम्

हा! पश्य ! श्यामाम्बरं
मेघा संवृता नभा ।
मेघः घोरः कुप्याती तथा
वर्षागमनं हर्षसाचिरं ॥

अहो ! श्यामाम्बरं दृष्ट्वा
मथूरस्थ नर्तनमपि ।
वानराणां चापत्थं
आहो ! वर्षं सुस्वागतम् ॥

सालिलं वर्षति मेघाः
हर्षं वितरति जनहृदयमपि ।
कृषका सर्वे तुष्यान्ति
मृगाः सर्वे धावन्ति ॥

कलकलशब्दैः प्रसारिता
नद्याः निर्मलजलाङ्गि ।
पावनं शीतलं चैव
सरोवरस्थ निर्मलप्रभा ॥

नीडं भजत वक्षिणः
 क्रोम-क्रोम गायति भेंकाः ।
 गजति मत्तगजानपि
 हुरिणा सर्वे धावन्ति ॥

काननं सर्वसन्तोषं
 वितरति सलिलं सर्वभ्यः ।
 वृक्षाशिखरान् स्थित्वा
 बहुविहङ्गमवृन्दम् ॥

नवजलकाणिकापतनं
 शिरसिनिधायति सलिलं ।
 मेघः वितरति वर्षतोयं
 जनमनसा नव हर्षतोयं ॥

वितरति सलिलं
 भुवनं नीखिलम् ।
 वितरति ग्रामचत्वरान्
 राजपथेषु च जलार्द्रं ॥

आम्रकेशादि वृक्षाः
 सस्थलतादयः च ॥
 ऊष्णस्वल्नतया परितोषयति
 नवपल्लवाभ्यः चैव ॥

कारिकलभा इव
 छालमसंवृत्त्या तथा ।
 नवजलकाणिकायां
 क्रीडती बालकवृन्दे ॥

पाक्षिणां शब्दोषः
 मृगाणां सरसभाषणैः ।
 मन्दमास्तवीचिकं तथा
 वर्षे अनुपमानिव ॥

मनोरञ्चकार्येषु
 कवीनां वाक्यमीदृशेषु ।
 हृदयावर्चिकं रम्यं
 शालिलस्थ पतनं सदा ॥

श्रवणमधुरं हृदयमनितं
 जलकाणिकागमनम् ।
 पुलकोद्गमकाम्पितप्रारतैः
 दृशति जनहृदयमापि ॥

वर्षकालं हर्षकालं
 शीतलं सुखदायकम् ।
 मन्दं विकसति कुसुमानि
 दृशितचासुदर्शनं यैव ॥

श्यामा

कूपे पूरितं जलं

पृथ्वे सर्वं जलपूर्णा ।

श्चयात् नवाचिन्तामेकं

चित्तशक्तिं सदा कल्याणकारकं ॥

श्यामा नभा पुनः

श्वेतमेघसंवृता भवेत् ।

तमसात् मुक्तं दीपानिव

प्रकृतिः दृश्यते भवम् ॥